

דברים מרבותינו מרנן ורבנן גדולי הדור זיע"א ויבדל"ה שליט"א

בענייני דיומא

קידוש שם שמים זה המצוה הכי גדולה, ושמירת שבת זה חלק מקידוש ה'

מרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א נפגש עם שורד השבי ובירך 'שהחיינו' בעודו פורץ בבכי מרטיט

רק ה' שמר עליך, אף אדם לא שמר עליך חוץ ממנו! אנחנו צריכים לפרסם שהשם הוא האלוקים!

בבכי מרטיט לבבות, עד שפשוט לא הצליח להמשיך להוציא את התיבות מפיו. "שהחיינו... וקיימנו... והגיענו לזמן הזה!"

אין מילים שיתארו את עוצמת חרדת הקודש ששררה באותם רגעים בחדר הקדוש, אין מילים שיסבירו לכן אנוש כיצד יתכן שגדול הדור בשיא תפארתו ומעמדו, פורץ בבכי לאחר שפגוש בחור ישראלי - רוסי צעיר לימים שלא הכירו ולא פגשו מעולם... אין דרך לשדר את רמות אהבת ישראל שנגלתה לעיני הנוכחים, באותו ערב שייזכר לדורות.

לאחר שסיים רבינו להתעטף בטלית החדשה, ופניו דומות למלאך, פנה בהתרגשות אל הנוכחים וביקשם בדמעות לשיר את פרק התהילים 'שיר המעלות, בשוב ה' את שיבת ציון, היינו כחולמים'... כאשר כולם מצטרפים לשירה המרגשת, העולה ובוקעת רקיעים, ומגיעה עד כסא הכבוד, בתפילה ותחנונים שנזכה לימים ש'אז ימלא שחוק פינו, ולשונו רינה'...

כשהתיישבו כולם על השולחן, וטעמו ממטעמיה של הרבנית תחי', פנה רבינו לאלכסנדר - סשה: **'תראה, אתה תישאר לעולם ועד כסמל לאומה היהודית'**.

אלכסנדר-סשה: 'זהו, אני הגעתי עכשיו, אחרי שנה, וקרוב ל 500 יום שהייתי בשבי, ואני מגלה קצת דברים, שאני כבר לא כמו פעם, שאנשים מכירים אותי'...

רבינו: 'אתה צריך לדעת שאתה איש שתופס מקום בהיסטוריה היהודית, אתה לא יכול לעשות מה שאתה רוצה כעת... כולם יסתכלו עליך, ידברו עליך'...

אלכסנדר-סשה: 'הרב אומר שאני לא יכול לברוח מזה?' רבינו: 'מהמציאות שאתה כעת מיוחד במינך. אתה לא אחד שיכול לעשות מה שאתה רוצה. אתה מסור לאומה היהודית'.

אליהו כהן (אביה של הכלה): 'יש לך אחריות גדולה על הכתפיים עכשיו'...

רבינו: 'לטובה מאד, מה זאת אומרת? לטובה מאד... למעשה, מי שנמצא בידיים שלהם, הוא מועמד לשחיטה כל רגע. **498 יום היית שם, זה 498 ימים שניצלת מהמוות.**

יכל שבת התפללנו עליך, למה אני יושב כאן? הרי זה לא המקום הרגיל שלי, השולחן תמיד נמצא לצד השני, לאורך ולא לרוחב, ושיניתי את המקום כדי לראות אותך ולהתפלל עליך'.

וכאן פונה רבינו לאלכסנדר - סשה: 'דע לך, אתה הרי היית ביד חיות, חיות אדם, פראי אדם. חיות זה לא מילה, צרעת מן האדם... אתה חתיכת נס, זה שלא כדרך הטבע. ואתה צריך להבין שזה מחייב אותך, הדבר הראשון שצריך לעבוד זה לשמור את השבת, לא לנסוע ולא להדליק אש או אור, זה רק שני דברים

קירות הבית הקדוש ברחוב רזיאל ברמת גן, כבר ראו אלפי מעמדות שונים שהתקיימו במעונו של רבינו מרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א. כאשר בדרכי האורחים הנכנסים לקודש פנימה הם הנושאים עמם את צרותיהם ובעיותיהם, ואלו הם שפורצים בבכי בראותם את חיוכו הנצחי ודמותו המאירה של רבינו, המביט ומקשיב, מברך ומייעץ, פוסק ומשיב.

אולם הפעם באופן נדיר וחרוג, חזו כותלי הבית ביונהפוך הוא, בתוך החדר פנימה המתינו וחיכו בני משפחת טרופנוב - כהן בעודם נרגשים, עליזים ושמחים. עד עתה הורגלו להיכנס לקודש פנימה מתוך כאב שאין לו סוף, להתברך, להתחזק ולהתעודד, בעוד יקירם ואהובם אלכסנדר-סשה היה שבו בידי חיות טרף אכזריים ונוראיים. אולם הפעם, הם בבית רבינו, כאשר אלכסנדר - סשה עצמו זוכה לראשונה להגיע ולפגוש את המקום ממנו בני משפחתו התעודדו, המקום ממנו שאבו את כוחות ותעצמות הנפש לעבור את כל התקופה הקשה, המקום בו נמצא ליבן ואוהבן של ישראל.

בחדר נמצאים מלבד בני המשפחה, גם עסקנים המלווים יחדיו משפחות רבות של חטופים המתחזקים יחד בשמירת תורה ומצוות ומסורת ישראל, לזכות יקיריהם הנמצאים בשבי החמאס. כמו כן הצטרפו למעמד הנשגב מספר נכדים ותלמידים, כדי להשלים מניין לברכת 'הגומלי'.

רבינו שב משיעורו השבועי ברמת אלחנן, כאשר בידו 'טלית' חדשה שקנה ושמר במיוחד עבור הערב הגדול הזה. הערב בו הוא פוגש לראשונה את 'אלכסנדר סשה בן ילנה לאה', השם שהיה שגור בפיו בעת התפילה והלימוד, כבר תקופה ארוכה.

וכאן מתרחש המהפך, בעוד בני משפחתו של אלכסנדר - סשה טרופנוב ומשפחת כלתו ספיר כהן שמחים ומרוגשים, היה זה רבינו שנכנס לחדר, כשדמותו התמירה על סף בכי. במקום החיוך הקבוע, צצו דמעות ההתרגשות בעיניו הקדושות.

רבינו שנמצא בשמחה ובהתרגשות שלא תתואר במילים, חפץ לברך ברכת 'שהחיינו' בשם ומלכות, אך מספק קנה 'טלית' חדשה אותה שמר זמן רב בדיוק לרגעים אלו, בכדי לברך עליה כדין הקונה בגד חדש, ולכוין לפטור בכך את השמחה בראיית אלכסנדר-סשה.

רבינו מניח את הטלית על כתפיו הקדושות, והחל להוציא מפיו את תיבות הברכה: "ברוך אתה ה'...", אך הדמעות חונקות את גרונו, "אלוקינו... מלך העולם" - - - אך כאן כבר לא יכול היה לעצור בעדו, ומרן פוסק הדור שרגיל לראות בכי של אחרים, שרגיל להטות אוזנו לדמעותיהן של ישראל, פרץ בכבודו ובעצמו

לבינתיים. והכלה צריכה לעזור לו.

הנוכחים: 'היא כבר שומרת שבת'... כלתו הגב' ספיר כהן: 'אני ב"ה שומרת שבת, אבל הוא שואל בשביל מה צריך לשמור את השבת? למה אלוקים רוצה שנשמור שבת?'

רבינו משיב בחיך ובמתיקות: 'כי האלוקים ברא בני אדם בשביל שיהיה להם טוב, הוא רוצה שיהיה להם טוב, ויש עולם הבא, ללא ספק שיש עולם הבא. יש! ואנחנו צריכים לזכות, כדי שיהיה לנו טוב, אנחנו צריכים לפרסם שהשם הוא האלוקים. אם אנחנו עושים את זה, זה כמו אבא, שאוהבים אותו, והוא נותן לנו חיים. האבא רוצה שהילדים שלו יאהבו אותו.

זה מביא שפע לעם היהודי ולכל העולם כולו, האלוקים הוא אבא שלנו, ורוצה שלא ישכחו ממה שהוא עשה להם. זה נקרא שמירת שבת. ביום שבת לא עובדים, אלא נחים ומתפללים, ויושבים עם האשה והילדים, ומספרים להם, ה' הוא האלוקים, ה' הוא האלוקים!'

אלכסנדר - סשה שואל: 'זה המצוה הכי גדולה שיש ביהדות, לשמור שבת?'

רבינו: 'קידוש שם שמים זה המצוה הכי גדולה, ושמירת שבת זה חלק מקידוש השם. הרי רק האלוקים שמר עליך, אף אדם לא שמר עליך חוץ ממנו!'

אלכסנדר סשה: 'אני מסכים עם כבוד הרב, שהכי חשוב זה לזכור שבסופו של דבר מי שהציל אותי מהמקום הזה, עם כל הנושא של הצבא, הנושא של העסקאות והפוליטיקה - - [וכאן רבינו צוחק: 'הפוליטיקה היתה לרעת כולם'...], ואלכסנדר - סשה ממשיך: 'וכל הדברים האלה, בסופו של דבר אני פה בזכות אלוקים, לא בזכות אף אחד אחר!'

רבינו ממשיך את דבריו: 'הקב"ה רוצה מאיתנו דבר אחד, שנזכור שהוא אבא שלנו. והוא טוב ומטיב לנו, והיום הזה זה שבת, באה שבת באה מנוחה. באים לבית הכנסת, שרים ביחד שירים יפים, ואומרים לכולם, ה' אלוקים אמת. הוא רצה דבר אחד, שנפרסם אותו שהוא טוב, ושנאנחנו נהיה יותר טובים. להיטיב איתנו, ושנאנחנו נהיה טובים. להקב"ה יש נחת שאנחנו כעת מתיישבים פה. אני מתפלל עליך פה כבר קרוב ל 500 יום...'

אלכסנדר-סשה: 'תודה לך, כבוד הרב'...

רבינו: 'לא לא, אני לא רוצה שתגייד לי תודה רבה, אני רוצה שתגייד תודה רבה לאלוקים'...

הוסיף רבינו: אני רוצה שלך יהיה טוב, הנשמה שלי רוצה שלך יהיה טוב, אני בכל הנשמה שלי רוצה... אבל אתה זכית כעת לקדש שם שמים, והאלוקים רוצה מאיתנו חסד, כי אם עשות חסד, חסד זה ביום שבת, יושבים יחד עם האשה.'

רבינו ממשיך: 'הרי דבר ראשון ביהדות זה לרחם על האשה ולכבד אותה. ואסביר מדוע, כשהגבר יהודי, והאשה היא שיקציה, גויה, הילד גוי. אבל כשהאבא גוי והאמא יהודיה, הילד יהודי.

אלכסנדר-סשה: 'נכון, את זה אני יודע'...

רבינו: 'למה זה, כי האשה היא העיקר ביהדות'.

אלכסנדר-סשה: 'ולמה בעצם האשה היא העיקר ביהדות?'

רבינו: 'כי היא ילדה את האשה בבטן שלה, והתורה אמרה שהיא הקובעת. השבת מתחילה דבר ראשון בשלום בית'...

אלכסנדר-סשה: 'שלום בית זה הכי חשוב, בלי שלום בית אי אפשר לעשות כלום.'

רבינו: 'לכן כשהבעל בא מבית הכנסת, הדבר הראשון שהוא שר זה אשת חיל מי ימצא, וכאן החל רבינו לנגן את הניגון הידוע, כשהנוכחים מצטרפים אליו לשירה מרגשת של 'אשת חיל', בעוד אלכסנדר - סשה מבקש לראות את המזמור בתוך הסיפור.

הסיפור נפתח ב'ברכת הגומל' אותה ביקש אלכסנדר - סשה לברך דווקא במעונו של רבינו, במקום משם בקעו ועלו התפילות עד לכסא הכבוד, לישועת הפרט והכלל. רגעים לפני הברכה, ביקש אלכסנדר-סשה לשמוע מרבינו מה פשרה של ברכה זו.

רבינו: 'אדם בא ואומר תודה, אתה הרי אמרת לי תודה רבה, אז צריכים גם להגייד לאלוקים תודה רבה. הגומל לחייבים טובים, לא מגיע לי, אני חייב, שגמלני כל טוב. הוא עשה איתי כל טוב'... אלכסנדר - סשה: 'אז בגדול, במהלך חיי, כשאני חווה משהו שהוא טוב, שאני נהנה ממנו, צריכים לברך ברכה זו?'

רבינו: 'יש דברים שחז"ל קבעו, אדם נמצא בסכנה, או במחלה, וכיוצא בזה, הדברים האלה שמזעזעים את האדם, שאם הוא יוצא מזה, הוא מברך ומודה לאלוקים... אדם שהיה חולה חזק והבריא. אתה כעת נמצא חופשי, בארץ שלך, וכולם מסתכלים עליך כדמות. יש לך את הכלה שלך, ואת ההורים שלה, ואת אמא שלך, זה משהו עצום... זה נקרא הגומל לחיים טובים שגמל איתך כל טוב'.

לאחר מכן הורה רבינו לכל הנוכחים לעמוד על רגליהם, בעוד אלכסנדר-סשה אוחז בסידור בהתרגשות, והחל לברך ולהודות לראשונה בחייו לבורא עולם: 'ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, הגומל לחייבים טובות, שגמלני כל טוב'. וכולם משיבים ועונים לקראתו: 'מי שגמלך כל טוב, הוא יגמלך כל טוב סלה'.

כעת פנה רבינו וביקש להעניק במתנה לאלכסנדר - סשה את הספר 'אחת שאלתי', בו מופיעים שאלות ותשובות רבות מפקסיו במגוון נושאים שונים ומרתקים. מרן תפס את כריכת הספר, והצביע לאלכסנדר - סשה, שהתקרב לראות: 'תראה, אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, כך אמר דוד המלך'...

לאחר מכן ישב רבינו דקות ארוכות עם נכדו הרה"ג רבי חיים מלין שליט"א, והכין הקדשות אישיות על כל ספר וספר, כאשר אלכסנדר - סשה קיבל ספר עם הקדשה אישית, בו כתב לו רבינו: 'בס"ד, לאוד מוצל מאש בדרך פלא לאחר חמש מאות יום בידי חיות אדם, אלכסנדר סשה היקר. אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבת בבית ה' כל ימי חיי, לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו'. לאחר שקיבל את הספר מרבינו וקרא את ההקדשה, הודה בהתרגשות 'תודה לך, כבוד הרב'. וכן קיבלו כמה מבני משפחות שורדי השבי.

לקראת סיום, פנה אלכסנדר - סשה לרבינו לאור בקשתו שישמור שבת, וביקשו חזרה: 'כבוד הרב, גם לי יש בקשה, אני רוצה שהרב ימשיך להתפלל על כל החברים שלי שנשארו שם בעזה, שהתפילות יעזרו להם לצאת משם כמה שיותר מהר'... רבינו השיב שהוא ואברכי הכולל מתפללים כל יום כל היום, ואומרים תהילים מעומק הלב. לאחר מכן הוסיף רבינו, שהשמירת שבת שלו - תעזור ותסייע לחבריו לצאת מן השבי במהרה.

סיומו של האירוע המרגש היה, כאשר הפמליה יצאה מביתו של רבינו שקם בכבודו ובעצמו ביחד עם הרבנית שתחי' ללוות את אלכסנדר-סשה ומשפחתו עד פתח הבית.

אך רבינו לא הסתפק בזאת, ובהגיעו לחצר הבית, המשיך ללוותם עד השער החיצוני המוביל למדרכת - הרחוב עצמו, ורק שם נופף להם לשלום... אלכסנדר - סשה התרגש מאד מהמחווה הנדירה, וסימן על ליבו תנועת הודאה לבבית מעומק הלב, כאשר רבינו והרבנית יצאו בקור העז ששרר באותם ימים, ללוותם, ולהשרות עליהם רוח טהרה וקדושה.

- ניתן להאזין לדעת תורה מגדולי ישראל בראשם רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגאון רבי דוב לנדו שליט"א, בקו חירום בעניני השעה שמספרו 074-740-3306.

- וכן ניתן להאזין לדברים ממרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א בקו שיח יצחק: 04-376-0582. ולקבל דברים מהקודש פנימה במייל דברי חמד - a0527642209@gmail.com

- כמו"כ מידי שבוע יו"ל קובץ אוצר הפרשה ובו גליונות מרבתינו מרנן ורבנן גדולי ישראל זצוק"ל ושליט"א. ניתן להשיג מודפס בבתי הכנסיות בארה"ק, וכן ניתן לקבלו במייל: a169258235@gmail.com

- ניתן להצטרף לקבלת הגליון ע"י שליחת הבקשה למייל - a086221800@gmail.com